

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117211621
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117211621.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Terézia Mecelová, v spore žalobcu: Sofitel invest, s. r. o, IČO: 47 752 149, so sídlom Ľuda Ondrejova 2339/7, Banská Bystrica, zastúpený: AKSK, s.r.o. so sídlom Nám. SNP 15, Banská Bystrica, proti žalovanej: E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, W., zastúpená: Prosman a Pavlovič, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, o zaplatenie 16.820,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 19Csp/82/2017-189 zo dňa 4. decembra 2019 v časti uloženej splatnosti istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti splatnosti uloženej povinnosti zaplatiť istinu s príslušenstvom m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 16.820,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.820,- eur od 17.1.2019 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 280 eur, keď prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku a ďalšie splátky sú splatné vždy každý ďalší nasledujúci mesiac až do zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok.

II. Rozsudok súdu I. inštancie sa v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (výrok III.) p o t v r d z u j e .

III. Žiadnej zo strán sa nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 16.820,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.820,- eur od 17.1.2019 do zaplatenia, do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol, výrokom III. rozhodol o trovách konania tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a výrokom IV. návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

2. Rozsudok súd prvej inštancie v napadnutej časti splatnosti uloženej povinnosti, zdôvodnil tým, že nepovolil žalobkyni splatiť dlžnú sumu v splátkach, tak ako žiadala, keď nemožno zohľadniť bez ďalšieho iba argumentáciu zástupcu žalovanej - žalobcovi muselo byť zrejmé už pri uzavretí zmluvy, že žalovaná nebude schopná splácať úver, snahou žalobcu bolo získať nehnuteľnosť, keď zriadil záložné právo na zabezpečenie svojej pohľadávky voči žalovanej. V súvislosti s posúdením uvedenej argumentácie zástupcu žalovanej bol súd toho názoru, že žalovaná bola tou, ktorá najlepšie poznala svoje pomery, najlepšie vedela posúdiť svoju schopnosť splácať úver, preto jej konanie - uzavretie úverovej zmluvy za podmienok v nej stanovených treba hodnotiť ako hrubú nezodpovednosť.

Podľa ustálenej praxe sa pri povolení splátok treba riadiť tým, aby k splateniu dlhu došlo približne do troch rokov od právoplatnosti. Takto určená výška splátky dostatočne zohľadňuje tak záujem

dĺžníka (povinného) na ochrane pred okamžitým vymáhaním celého plnenia, ako aj záujem veriteľa na uspokojení svojej pohľadávky v primeranom čase.

V danej veci žalovaná 3 roky nepoukázala žalobcovi titulom vrátenia dlhu žiadnu sumu (posledná splátka bola vykonaná dňa 29.11.2016 vo výške 20,- eur). Argument žalovanej, že prebiehalo konanie o určenie neplatnosti zmluvy neobstojí, nakoľko suma 16.820,- eur, ktorú žalovaná dlžila bola suma skutočne poskytnutých finančných prostriedkov žalobcom žalovanej, teda žalovaná musela mať vedomosť, bez ohľadu na výsledok sporu (neplatnosť zmluvy), že uvedenú sumu musí vrátiť.

V danej veci žalovaná žiadala, aby jej bolo umožnené splácať dlh v splátkach vo výške 100,- eur mesačne s poukazom na skutočnosť, že poberá iba starobný dôchodok vo výške 508,80 eur, žije sama v byte, ktorý je v jej výlučnom vlastníctve, má ešte ďalší úver od Y. Y. vo výške 8.000,-eur.

Pri mesačných splátkach vo výške 100,- eur, by žalovaná dlh splácala 169 mesiacov, t.j. 14 rokov a 1 mesiac. Vzhľadom na tvrdenie splnomocneného zástupcu žalovanej, že vo vyššej výške nie je žalovaná schopná splácať úver, súd je toho názoru, že sociálna situácia žalovanej neumožňuje povoliť splátky v zmysluplnej výške k takto priznanej sume, teda také, aby k splateniu priznaných nárokov skutočne došlo približne do troch rokov od právoplatnosti rozsudku (t. j. približne 468,-eur mesačne). V takom prípade je možné splátky ponechať len na dohode žalobcu a žalovanej, ktorí si ich môžu prípadne upraviť aj v nižšej výške. Preto súd namiesto povolenia splátok určil odchylne od § 232 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, dlhšiu paričnú lehotu, aby sa žalobcovi a žalovanej vytvoril priestor na dohodu.

3. Proti tomuto rozsudku výlučne v časti uloženej povinnosti zaplatiť žalovanú istinu i s príslušenstvom podala odvolanie žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V odvolaní uviedla, že súd dospel k záveru, že v uvedenom prípade pri uzatváraní oboch predmetných zmlúv došlo k nekalej obchodnej praktike zo strany žalovanej, nakoľko boli naplnené znaky nekalosti obchodnej praktiky v zmysle § 7 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z. z. ... Zároveň je potrebné dodať, že súd nemôže poskytnúť ochranu práva žalovanej, ktoré je výsledkom použitia nekalej obchodnej praktiky, pretože výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ).“ Žalovaná počas celého súdneho konania výšku poskytnutých peňažných prostriedkov nerozporovala a uvedomovala si svoj zväzok z reálne poskytnutých peňažných prostriedkov. Z tohto dôvodu už počas predchádzajúceho súdneho konania platila splátky poskytnutých peňažných prostriedkov aspoň vo výške 20,- eur, ktorú jej umožňovala jej ekonomická a sociálna situácia. Žalovaná platí od 04.10.2017 pravidelne 20,- eur mesačne do dnešného dňa, a to na základe trvalého príkazu. Spolu žalovaná uhradila 180,- eur, ktoré boli v konaní preukázané a ďalej od 04.10.2017 spolu sumu vo výške 540,- eur na základe trvalého príkazu. Spolu tak žalovaná uhradila žalobkyňi sumu 720,- eur, čím žalovaná deklaruje ochotu splácať poskytnuté finančné prostriedky.

4. Žalovaná má v úmysle vrátiť žalobkyňi reálne poskytnuté peňažné prostriedky, avšak nie je schopná z objektívnych dôvodov zaplatiť celú sumu do 60 dní od právoplatnosti súdneho rozhodnutia. Žalobkyňa pri poskytovaní spotrebiteľského úveru porušila viacero zákonných povinností, vrátane povinnosti zistiť si bonitu spotrebiteľa a konať s odbornou starostlivosťou, najmä:

- žalobkyňa si nepreverila finančné možnosti a schopnosti žalovanej,
- žalobkyňa mala vedomosť, že žalovaná je starobnou dôchodkyňou a poberá iba dôchodok,
- žalobkyňa mala vedomosť, že žalovaná potrebuje úver na vyplatenie iného spotrebiteľského úveru, nakoľko sa jej splátky zdali privysoké,
- žalobkyňa sama, majúc vyššie uvedené vedomosti, nastavila splátkový kalendár tak, aby celá suma poskytnutých peňažných prostriedkov vrátane fiktívne poskytnutých peňažných prostriedkov, bola uhradená do 6 mesiacov.

5. Žalobkyňa, majúc vedomosť o vyššie uvedených skutočnostiach, sama pripravila zmluvy o úvere, dokonca jedna z nich bola vyhodnotená ako fiktívna (a poskytnutá za účelom obchádzania zákona o najvyššej prípustnej odplate za spotrebiteľský úver a s cieľom maximalizácie vlastného zisku) a vypracované splátkové kalendáre pripravila tak, aby bola žalovaná povinná zaplatiť sumu poskytnutých peňažných prostriedkov a fiktívneho úveru spolu vo výške 23.500,- eur do 6 mesiacov, pričom žalobkyňa disponovala informáciou, že žalovaná je dôchodkyňa a poskytnutím úveru od žalobkyne mala v úmysle refinancovať iný úver a znížiť si tak mesačné splátky. Popísané konanie žalobkyne podľa jej názoru nie je možné vyhodnotiť inak, ako úmysel smerujúci nie k poskytnutiu finančných prostriedkov za odplatu s postupným splácaním istiny, úrokov a iných poplatkov (hospodárska kauza zmluvy o úvere a ratio legis zmluvy o úvere), ale k dosiahnutiu výkonu záložného práva na nehnuteľnosť žalovanej. Žalobkyňa s týmto úmyslom vstupovala do zmluvného vzťahu so žalovanou už od počiatku a svoje konanie vopred plánovala.

6. Popísané konanie žalobkyne je nielen v hrubom rozpore s dobrými mravmi a predpismi chrániacimi spotrebiteľa pred nekalými obchodnými praktikami, ale v prípade naplnenia znakov skutkovej podstaty môže vykazovať charakter trestného činu podvodu. Konaním žalobkyne došlo rovnako k zneužitiu vyššieho veku žalovanej, jej rozumovej vyspelosti a jej nedostatku právnych vedomostí. Inými slovami povedané, žalobkyňa mala v úmysle žalovanú pripraviť o jej nehnuteľnosť, v ktorej trvalo žije a má tam vytvorené obydlie, čo sa potvrdilo akonáhle žalovaná neuhradila poskytnutý úver vrátane fiktívneho a žalobkyňa automaticky začala s výkonom záložného práva vzniknutého na nehnuteľnosti žalovanej. Tomuto svojmu cieľu podriadila žalobkyňa jednotlivé zmluvy o úvere, splátkový kalendár a aj komunikáciu so žalovanou.

7. Žalobkyňa sa sama dostala do stavu, v ktorom poskytla žalovanej ako dôchodkyni sumu 17.000,- eur, a to bez toho, aby si preverila bonitu svojho klienta, prihliadla na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, aby nastavila výšku úveru a splátkový kalendár primerane možnostiam žalovanej.

8. Na druhej strane je toho právneho názoru, že ak sa žalobkyňa sama dostala do tejto situácie a poskytla spotrebiteľský úver žalovanej bez toho, aby zhodnotila možnosti a schopnosti žalovanej a najmä s prihliadnutím k tomu, že cieľom žalobkyne nebolo v zmysle ratio legis právnej úpravy zmluvy o úvere poskytnúť žalovanej úver, ale naopak pripraviť žalovanú o jej nehnuteľnosť, v ktorej žije, a s prihliadnutím k ekonomickej a sociálnej situácii žalovanej, je lehota 60 dní na zaplatenie sumy 16.820,- eur neprimerane krátka a z pohľadu žalovanej nespravodlivá. Žalobkyňa, ktorá sa svojím konaním v rozpore s dobrými mravmi, zásadami poctivého obchodného styku a predpismi na ochranu spotrebiteľa proti nekalým obchodným praktikám sama dostala do situácie, kedy žalovanej ako starobnej dôchodkyni poskytla úver vo výške 17.500,- eur, by si mala niesť dôsledky svojich rozhodnutí a konaní a bremeno splatenia poskytnutých finančných prostriedkov, hoc aj v dlhom časovom období prostredníctvom primeraných splátok.

9. Súd pri rozhodovaní o dobe plnenia, resp. možnosti povoliť splácať dlh v splátkach, musí postupovať tak, aby bola zabezpečená základná zásada Civilného sporového konania, ktorou je zásada spravodlivej a účinnej ochrany práv a právom chránených záujmov. Na uvedenú zásadu sa rovnako odkazuje aj v citovanej časti Civilného sporového poriadku, Komentár. Súd pri určení doby plnenia, resp. možnosti povoliť splácať dlh v splátkach je povinný zohľadniť všetky skutočnosti, ktoré sa prípadu týkajú ako aj možnosti, schopnosti, osobné a majetkové pomery tak oprávnenej ako aj povinnej osoby a súd by mal zohľadniť aj tú skutočnosť, či sa niektorá zo sporových strán správala voči druhej v rozpore s dobrými mravmi a aký cieľ právneho úkonu bol sledovaný zo strany jednotlivých účastníkov tohto právneho vzťahu.

10. Žalovanej sa javí spravodlivé, aby plnila splátky v primeranej výške, ktorá zodpovedá výške splátok pri bežne na trhu poskytovaných spotrebiteľských úveroch. Takéto rozhodnutie bude plne zodpovedať ratio legis právnej úpravy Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý predpokladá pri spotrebiteľoch dlhšiu lehotu splatnosti ako je 6 mesiacov alebo 60 dní v prípade úverov vo výške 16.820,- eur. Je na ťarchu žalobkyne, že svojím konaním v rozpore s dobrými mravmi a viacerými zákonmi poskytla finančné prostriedky (na základe dvoch neplatných zmlúv) starobnej dôchodkyni, pri ktorej bolo zrejmé, že tieto nie je schopná vrátiť do 6 mesiacov. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd zmenil Rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 19Csp/82/2017-189 zo dňa 04.12.2019 tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 16.820,- eur, a to v pravidelných mesačných splátkach po 140,- eur vždy k 15. dňu príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pričom posledná splátka bude vo výške 20,- eur. V prípade, ak žalovaná neuhradí čo i len jednu splátku riadne alebo včas, celý zostávajúci dlh sa stáva nasledujúci deň omeškania splatný.

11. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Uviedol, že žalovaná opiera odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP, ktoré však v prípade napádaného rozsudku nie sú naplnené. Odvolanie neobsahuje popis žalovanou namietanej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Podobne ani ostatné popísané skutočnosti nedokladajú mylné použitie právnej normy na zistený skutkový stav, ani použitie právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav nemožno použiť. Napádaným,

ako nesprávne právne posúdenie, je diskrečná právomoc súdu vo veci povolenia/nepovolenia splátok a stanovenia lehoty na plnenie záväzku žalovanej voči žalobcovi. Povolenie splácať dlh v splátkach, prípadne stanovenie dlhšej lehoty na plnenie, je vecou voľnej úvahy súdu na podklade zisteného skutkového stavu (tzn. neexistuje zákonom založená povinnosť súdu rozhodnúť o plnení v splátkach, predĺžiť lehotu na plnenie). Skutočnosť, že žalovaná s rozhodnutím v otázke splátok, lehoty plnenia nesúhlasí, nezakladá nesprávne právne posúdenie veci, nakoľko súd vo veci vychádzal z preukázaného skutkového stavu pričom mu boli známe aj skutočnosti uvádzané v odvolaní (s výnimkou platieb Žalovanej od 4.10.2017 u ktorých žalovaná v konaní pred súdom I. inštancie neunesla dôkazné bremeno a dôkazy o nich predložila až v tomto odvolacom konaní).

12. Žalovaná uvádza a predkladá listinné dôkazy o tom, že mesačne vo výške 20,-eur plnila/plní záväzok voči žalobcovi od 4.10.2017. Vo vzťahu k predmetným listinným dôkazom je však potrebné poukázať, že

- tieto nepredložila v konaní pred súdom I. inštancie (aj keď tak mohla urobiť) a teda na nimi preukazované skutočnosti v súlade s § 154 CSP konajúci súd v rámci svojho rozhodovania nemohol prihliadnuť,

- na podklade § 366 CSP k nim nemožno prihliadnuť ani v rámci odvolacieho konania. Predmetným tvrdením o platbách od 4.10.2017 Žalovaná prezentuje tvrdenú vôľu splniť svoj záväzok. V tomto smere je však potrebné poukázať, že

- splatnosť záväzku Žalovanej nastala 15.12.2015 a

- od tej doby zaplatila 9 platieb po 20,-eur v mesiacoch marec až november 2016,

- následne až do tvrdeného dátumu 4.10.2017 (t.j. cca 1 rok) neuhradila žiadnu splátku,

- aj napriek v odvolaní navrhovanému zaviazaniu k splátkam v sume 140,-eur (teda deklarovaniu možnosti plnenia záväzku v tejto výške) k úhrade tejto sumy žalobcovi nepristúpila, aj keď si bola vedomá existencie a výšky svojho záväzku voči žalobcovi.

? v bodoch 12, 16 až 26, 36, 39 až 40 odvolania je obsiahnutá krajne subjektívna účelová argumentácia, ktorá vinu za terajšiu situáciu kladie výlučne na ťarchu žalobcu, avšak absolútne ponecháva stranou nasledovné skutočnosti, že

- žalovaná je plne spôsobilá na právne úkony,

- bola to žalovaná, ktorá pri vedomí svojej sociálnej aj finančnej situácie požiadala žalobcu o úver a to vo výške presahujúcej jej záväzok voči spoločnosti TRUSTFIN s.r.o., ktorý bol 10.110 eur (zvyšok vo výške 6.890,- eur bol poukázaný na účet žalovanej),

- s obsahom zmlúv o úvere (z ktorých každá mala 1 stranu) vrátane výšky a lehoty splátok a dátumu konečnej splatnosti sa oboznámila a tieto na základe svojej slobodnej a vážnej vôle podpísala,

- žalovanej bola známa výška a lehota splatnosti jednotlivých splátok, vrátane termínu konečnej splatnosti a bola jej známa aj jej finančná situácia napriek tomu zmluvy o úvere podpísala a zaviazala sa splácať poskytnutý úver v predmetných čiastkach v stanovených lehotách, čím deklarovala svoju schopnosť ich dodržiavať. Keby tomu tak nebolo naznačovalo by to, že aj keď už v dobe podpisu Žalovaná vedela, že nemôže splniť nastavený splátkový kalendár zmluvy o úvere podpísala a poskytnuté finančné prostriedky zužitkovala,

- žalovaná svoj záväzok voči žalobcovi napriek deklarovaniu vôle ho splniť riadne nesplácala, kedy

- do dňa konečnej splatnosti 15.12.2015 neuhradila ani jednu splátku,

- v mesiacoch január a február 2016 neuhradila ani jednu splátku,

- v mesiacoch marec až november 2016 platila vo výške 20,-eur mesačne,

- v mesiacoch december 2016 až september 2017 neuhradila ani jednu splátku,

- v konaní pred súdom I. inštancie nepreukázala, že by v období od 4.10.2017 do doby rozhodnutia súdu/súčasnosti mesačne splácala žalobcovi na úhradu záväzku 20,-eur,

- napriek skutočnosti, že žalovaná v odvolacom návrhu navrhuje, aby bola zaviazaná k mesačným splátkam vo výške 140,-eur splátku v takejto výške pri vedomí svojho záväzku voči žalobcovi dodnes neurobila. So zreteľom k tejto skutočnosti nemožno prisvedčiť pravdivosti tvrdenej snahy o splatenie jej záväzku voči Žalobcovi.

13. S ohľadom na vyššie popísané skutočnosti žalobca nemôže súhlasiť s umožnením plnenia záväzku žalovanej v splátkach. Žalovanej bolo pri zohľadnení jej situácie umožnené splatiť jej záväzok v lehote 90 dní od právoplatnosti. Táto lehota s ohľadom k podaniu odvolania ešte ani nezačala plynúť. Žalovaná v odvolacom návrhu deklaruje schopnosť plniť v splátkach 140,- eur mesačne avšak dosiaľ platbu v takejto výške ani raz neuskutočnila. Zároveň je potrebné poukázať na neprimeranosť výšky navrhovanej splátky oproti výške dlžnej sumy a to aj s prihliadnutím k znalosti žalovanej o podmienkach splátok v zmluvách o úveroch, dobrovoľnému uzatvoreniu týchto zmlúv a doterajšiemu spôsobu splácaniu jej záväzku.

14. So zreteľom k uvedenému, preto navrhuje, aby odvolací súd napádaný rozsudok súdu I. inštancie ako vecne správny potvrdil.

15. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Uviedla, že bol to samotný súd a nie žalovaná (v danom konaní vystupujúca ako žalobkyňa), kto konštatoval, že žalobca sa vo vzťahu k žalovanej v súvislosti s poskytovaním jej spotrebiteľského úveru, dopustil obchádzania zákona o ochrane spotrebiteľa, nekalých obchodných praktík, ako aj konania v rozpore s dobrými mravmi. Tvrdenia žalovanej o zavinení celej situácie žalobcom tak v žiadnom prípade nemožno považovať za subjektívne a účelové, nakoľko vychádzajú zo záverov, ku ktorým dospel Okresný súd Trnava po riadne vykonanom dokazovaní.

16. Počas celého konania pred súdom prvej inštancie nikto nespochybňoval spôsobilosť žalovanej na právne úkony a nedeje sa tak ani teraz. To však nijakým spôsobom neznižuje zodpovednosť žalobcu za jeho konanie v rozpore s dobrými mravmi, využitie nekalých obchodných praktík, ako aj zneužitie nepriaznivej ekonomickej situácie žalovanej a jej pozície slabšej strany. Žalovaná jednak nemala možnosť ovplyvniť znenie zmlúv a podmienky za ktorých jej žalobca ponúkol spotrebiteľský úver, a taktiež vzhľadom na svoje postavenie a rozumovú vyspelosť ani dostatočne nerozumela zmluvným podmienkam a následkom hroziacim z uzavretia zmlúv v žalobcom vypracovanom znení.

17. Žalobca vo svojom vyjadrení taktiež opakovane spochybňuje vôľu žalovanej dobrovoľne plniť a postupne splatiť celý svoj záväzok. Vo vzťahu k týmto tvrdeniam opätovne poukazuje jednak na fakt, že žalovaná svoj dlh v rámci svojich možností postupne dobrovoľne splácala a taktiež na skutočnosť, že výšku skutočne poskytnutej istiny v konaní pred súdom prvej inštancie žalovaná nerozporeovala a nesnažila sa zbaviť sa svojej povinnosť vrátiť žalobcovi finančné prostriedky, ktoré jej boli reálne poskytnuté. Ako nedôvodná sa javí tiež obava žalobcu, že by žalovaná v prípade, ak by ju súd zaviazal splácať svoj dlh postupne v pravidelných mesačných splátkach, túto svoju povinnosť nespĺnila. Riziko, že by žalovaná neuhrádzala svoj záväzok v zmysle ňou navrhovaného znenia rozsudku je minimalizované aj tým, že sama žalovaná navrhla, aby súčasťou rozsudku odvolacieho súdu bolo aj zakotvenie tzv. straty výhody splátok v prípade jej omeškania s čo i len jednou platbou. Navrhovaná výška splátok (140 eur mesačne) je vzhľadom na majetkové pomery a možnosti žalovanej a predovšetkým tiež okolnosti za akých k celej situácii došlo a mieru spoluzavinenia žalobcu na jej vzniku primeraná, a plne korešponduje s mnohými inými rozhodnutiami súdov v obdobných prípadoch.

18. Žalobca svojou neochotou umožniť žalovanej splatenie jej dlhu v primeraných splátkach podľa jeho názoru sleduje svoj pôvodný zámer, s ktorým uzatváral už samotnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a to postihnúť nehnuteľnosti žalovanej. V prípade, ak by odvolací súd odvolaniu žalovanej nevyhovел, bola by ochrana, ktorú jej poskytol Okresný súd Trnava svojím rozsudkom vo veci sp. zn. 11C/36/2016 zmarená, nakoľko je zrejmé, že žalovaná uvedenú sumu v žiadnom prípade nebude schopná uhradiť naraz a žalobca tak pristúpi k výkonu rozhodnutia v exekučnom konaní, v ktorom bude jediným postihnutelným majetkom žalovanej jej nehnuteľnosť.

19. Žalovaná sa v žiadnom prípade nesnaží obohatiť sa na úkor žalobcu, domáha sa len poskytnutia ochrany, ktorá jej prináleží ako slabšej strane. Vzhľadom na uvedené tak aj naďalej žiadame, aby Krajský súd v Trnave rozhodol v zmysle petitu, formulovaného žalovanou v jej odvolaní.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými osobami (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

21. Predmetom konania v prejednávanej veci bola pohľadávka žalobcu vo výške 16.820 eur s príslušenstvom voči žalovanej, ktorá vznikla z uzavretej zmluvy o úvere medzi stranami sporu 04.05.2015 a dňa 12.6.2015. Súd priznal žalobcovi titulom vydania bezdôvodného obohatenia sumu vo

výške 16.820 eur i s príslušenstvom (ktorú žalovaná nerozporovala), na ktorú žalovanú zaviazal v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

22. Žalovaná v odvolaní namietala lehotu na splnenie uloženej povinnosti a žiadala, aby jej súd dlžnú sumu umožnil splácať s poukazom na svoju nepriaznivú finančnú situáciu sumou po 140 eur mesačne.

23. Podľa § 232 ods. 1, 2, 3 a 4 CSP vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúťiteľnosti zákonnými prostriedkami.

24. Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

25. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

26. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

27. Podľa citovaného ustanovenia § 232 ods. 3 CSP zásadne platí, že ak je v rozsudku uložená povinnosť plniť, je strana sporu, ktorej bola táto povinnosť uložená, povinná splniť ju do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu, ktorá sa stanoví podľa individuálnych okolností každého prípadu, napríklad podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť, možnosť oprávneného domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a tiež skutočnosť, či by prípadné neplnenie stanovenej povinnosti (v lehote určenej v tomto prípade 60 dní) nebolo v riešenom prípade pre povinného príliš ťaživé a podobne. Zároveň platí, že splácanie dlhu v splátkach má počas konania navrhnuť žalovaný a svoje tvrdenia o nepriaznivej finančnej situácii preukázať. Súd je však povinný chrániť aj záujmy žalobcu, aby výška splátky bola primeraná a žalobca sa k sume na zaplatenie ktorej má právo dostať v primeranom čase (zvyčajne 3 roky).

28. Je pravdou, že v prejednávanej veci žalovaná istinu priznanú žalobcovi nerozporovala, avšak už na súde prvej inštancie poukazovala na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, keď argumentovala tým, že poberá iba starobný dôchodok vo výške 508,80 eur, žije sama v byte, ktorý je v jej výlučnom vlastníctve, má ešte ďalší úver od Y. Y. vo výške 8.000,-eur. Pred súdom prvej inštancie žiadala o povolenie splátky vo výške 100 eur mesačne. Súd splátky nepovolil s ohľadom na dĺžku obdobia počas ktorých by mala žalovaná istinu s príslušenstvom uhradiť a na to, že žalovaná bola tou, ktorá najlepšie poznala svoje pomery, najlepšie vedela posúdiť svoju schopnosť splácať úver, preto jej konanie - uzavretie úverovej zmluvy za podmienok v nej stanovených treba hodnotiť ako hrubú nezodpovednosť. Odvolací súd sa síce stotožnil s argumentáciou žalovanej v tom, že tu sú podmienky, aby jej boli povolené splátky, avšak nie tak ako sama navrhla. Pokiaľ ide o sociálnu a majetkovú situáciu, je na mieste splátky žalovanej povoliť a to i s ohľadom na okolnosti, za ktorých boli uzatvorené úverové zmluvy. Veriteľ mal vedomosť o účele úveru, ktorý bol poskytnutý žalovanej a o podmienkach, za ktorých mala žalovaná predmetný úver uhradiť (do 6 mesiacov vo výške 17.500 eur), pričom ako bolo súdmi vyhodnotené išlo o spotrebiteľský úver bez ohľadu na dojednanie o tom, že účelom použitia úveru je obchodná činnosť dlžníka a že nejde o spotrebiteľský úver. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, že zo strany žalobcu išlo o konanie v rozpore s dobrými mravmi, zvlášť pokiaľ neskúmal bonitu klienta, neprihliadal na vek žalovanej a na účel, na ktorý mala úver použiť, preto musí niesť následky takéhoto svojho správania sa voči žalovanej. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe by mal byť dlh zaplatený do troch rokov od právoplatnosti rozsudku. Aj keby súd pristúpil na návrh žalovanej v tom, že splátky by mali byť vo výške 140 eur mesačne, dlžnú istinu by pri takýchto splátkach uhradila až v lehote 10 rokov, na čo odvolací nemohol pristúpiť, nakoľko dĺžka splatnosti istiny značne presahuje ustálenú rozhodovaciu prax, a navyše počas tohto konania, žalovaná mohla a mala splácať žalovanú istinu, aspoň tak ako sama navrhla. Napokon nemožno prehliadnuť ani to, že i samotná žalovaná si musela byť vedomá, že poskytnutý úver bude musieť uhradiť bez ohľadu na okolnosti uzatvorenia zmlúv. Preto odvolací súd povolil žalovanej dlžnú istinu splácať po 280 eur mesačne, keď dlžnú istinu by mala uhradila do 5 rokov, čo i s ohľadom na okolnosti, má odvolací súd za to, že uvedená lehota je primeraná i vo vzťahu k žalobcovi.

29. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v súlade s § 388 CSP zmenil.

30. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania správne pristúpil k aplikácii § 255 ods. 1 CSP, pričom s ohľadom na úspech žalobcu v konaní správne mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti (v závislom výroku o náhrade trov konania) podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a § 396 ods. 2 CSP, vzhľadom na to, že strany mali v odvolacom konaní pomerný úspech. Z uvedeného dôvodu, odvolací súd žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

32. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).